

Пісідійскю, и вшедше въ сонмище въ днъ свебѣтныи, сѣдоша.

І. По чтенїи же закона и Прѣкѣ, послала начальницы сонмища къ нимъ, глаголюще: мѣжіе братіе, аще есть слово въ васъ оутѣшениа къ людемъ, глаголите.

ІІ. Воставъ же Пантелей, и помалѣвъ рѣкою, рече: мѣжіе Иллатае, и коѧшица Г҃ра, оуслышите.

ІІІ. Г҃рь людѣй сиихъ избралъ Сыны наши: и люди вознесе въ пришѣлствии въ землѣ Египетской, и мышцею высокою изведѣ ихъ изъ неѧ:

ІV. И до четыредесати лѣтъ препиталъ ихъ въ пустыни:

ІVІ. И низложивъ газыкъ седьмъ въ землѣ Ханаанской, дадѣ имъ въ наследіе землю ихъ.

ІVІІ. И по сиихъ, іако лѣтъ четыреста и пятьдесятъ, дадѣ имъ сдѣлъ до Самбила прѣока:

ІVІІІ. И ѿтъ просиша цѣлѣ, и дадѣ имъ Г҃рь Сафла сына Кисова, мѣжа ѿ колѣна Беніамінова, лѣтъ четыредесать:

ІVІІІІ. И преставль егѡ, воздвиже имъ Дѣда въ цѣлѣ, ємѣже и рече свидѣтельствовавъ: ѿбреѣтъхъ Дѣда сна Іессеева, мѣжа по ср҃цѣ моемъ, иже сотворитъ всѧ хотѣнія моѧ.

ІVІІІІІ. Сегѡ сѣмене Г҃рь по ѿбреїтованію, воздвиже Ілью спасеніе Іиса,

ІVІІІІІІ. Проповѣдавшъ Іѡаннъ предъ лицемъ винтилъ егѡ крещеніе покаянія всѣмъ людемъ Ілѣвымъ.

ІVІІІІІІІ. И іакоже скончаваше Іѡаннъ теченіе, глаголаше: кого ма непрѣвете быти, иѣсмъ язъ: но се градѣтъ по мнѣ, ємѣже иѣсмъ достоинъ разрѣшити ремень сапогъ егѡ.

ІVІІІІІІІІ. Мѣжіе братіе, сынове рода Авраама, и иже въ васъ коѧшица Г҃ра, вѣмъ слово спасенія сегѡ послася.

ІVІІІІІІІІІ. Живущи бо во Іеримѣ и кнѧзи ихъ, сегѡ не размѣвшіе, и гласы прѣбѣскія по всѧ свебѣты чутымиа, ѿсыпивше (егѡ,) исполншиа: